

ρας εἰς τοῦτο μόνον κατέγινε, ἐπικαλούμενος τὰς ἀναμνήσεις μου καὶ ἐπιδεικνύων τὴν διαβολοῦπογραφὴν πρὸς ὅσους συνήτην. Φροντίς ματαία! Ἐκαστος ἐξέφερεν ἀντίθετον γνώμην.

• Δὲν δύνασαι νὰ φαντασθῇς εἰς ὁποῖαν ταραχὴν διέτelson. Τότε εἶχον διάφορα φρονήματα. Ἐφρόνουν, ὅτι τὸ ν' ἀρνηθῶ χρήματα πρὸς φίλον ἦτο ἀνανδρία!... Ὅταν ἦναι τις νέος, εἶναι ζῶν!... Ὅ, τι δὲ μ' ἐστενοχώρει περισσότερο ἦτο, ὅτι ἴσως ἡ ἀδιάκριτος ὑπογραφὴ ἀνῆκεν εἰς ἀληθῆ φίλον.

• Ἐτηλεγράφησα πρὸς δέκα δώδεκα οἰκείους, ἀλλ' οὐδεὶς αὐτῶν εἶχε γράψῃ τὴν ἐπιστολήν.

• Ἀποφασίζω λοιπὸν καὶ προσφεύγω πρὸς ἐμπειροτέχνους καλλιγράφους, ἀλλ' οὐδ' ἐξ αὐτῶν ἐφωτίσθη τὸ παράπαν. Οὗτος ἀνεγίνωσκεν ἀδιστακτικῶς Καζερινέ, δεχόμενος καὶ νὰ ὀρκισθῇ ἐπὶ δικαστηρίου περὶ τῆς ἀληθείας· ἐκεῖνος προὔκλει οἰονδήποτε νὰ τον διαψεύσῃ ὅτι ἡ ὑπογραφὴ δὲν ἔλεγε Σουτινέ, ἔτοιμος καὶ αὐτὸς νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν γνώμην του ἐνόρκως· τρίτος διεβεβαίον ὅτι δὲν ἦτο ὄνομα, ἀλλ' ἡ λέξις χαίρετε.

• Ὀνόματα Καζερινέ καὶ Σουτινέ μοὶ ἦσαν ἀγνωστα...

• Ἐφυλλομέτρησα τοὺς καταλόγους τῶν Λεσχῶν, ἐξήτασα ὄνομα πρὸς ὄνομα τὸ βιβλίον μου τῶν διευθύνσεων... ἀλλὰ τίποτε, ἀπολύτως τίποτε... Φαντάζεσαι τὴν ἀνησυχίαν μου, εἶχον πυρετόν!

• Τὴν τρίτην ἡμέραν μοὶ ἤλθεν ἔμπνευσις ὡς πρὸς τὰς προηγουμένας ιδέας μου ἀπλουστάτη· ἔγραψα εἰς τὴν Βάδην καὶ ἐξήτησα τὸν κατάλογον πάντων τῶν Γάλλων, οἵτινες τότε κατόικουν εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ ἀγνώστου ἐπιστολέως μου ὑποδεικνυόμενον ξενοδοχεῖον, σκοπῶν νὰ γράψω πρὸς πάντας τοὺς ἐξ αὐτῶν γνωστούς μοι, οὕτω δὲ ν' ἀπαλλαγῶ τῆς ἀδημονίας. Ἡ τοιαύτη πράξις μ' ἐπράυνεν, εἶχον δὲ πράγματι ἀνάγκην ἡσυχίας μετὰ τὴν ἀνεξήγητον ἀνησυχίαν, ὅφ' ἡς εἶχον καταληφθῇ ὡσεὶ μυστηριώδεις τι καὶ πεπρωμένον μὲ ὧθει.

• Τὴν ἑσπέραν τῆς τρίτης ἡμέρας κατεκλίθην ἐνωρίς καὶ ἀπεκοιμήθην ταχέως...

• Ὅφειλω νὰ σοὶ ὁμολογήσω, ὅτι εἶχον καὶ ἔχω ἀκόμη τὴν μανίαν νὰ διατηρῶ ἀνημμένην κανδήλαν εἰς τὸν κοιτῶνά μου, μὴ δυνάμενος οὐδ' ἐπὶ μίαν στιγμὴν νὰ μείνω εἰς τὸ σκότος.

• Ἐκείνην ὅμως τὴν νύκτα... παράδοξον πρᾶγμα, τὸ ὅποτον δὲν δύναμαι νὰ συλλογισθῶ χωρὶς νὰ αἰσθανθῶ ἀλλόκοτον ἐντύπωσιν... ἐκείνην τὴν νύκτα, ἀφυπνίσθη ὑπὸ μικροῦ ξηροῦ κτύπου ἐν τῇ βαθείᾳ σιγῇ.

• Οὐδέποτε ἠδυνήθην νὰ μάθω τί ἦτο ἐκεῖνος ὁ κτύπος, ὑποθέτω ὅμως, ὅτι προὔξενήθη ὑπὸ τῆς σθεσθείσης κανδήλας, διότι, ἀφυπνισθεὶς, εὗρέθην εἰς πυκνὸν σκότος.

• Κατ' ἀρχάς, αἰσθημα στενοχωρίας ἐπέζεε τὸ στήθος μου — τοῦτο πάσχω πάντοτε εἰς τὸ σκότος — πρὶν ἢ δὲ λάβω καιρὸν ν' ἀφυπνισθῶ ἐντελῶς, ἤκουσα... ναί, φίλτατε, δὲν ἐπίστευσα ὅτι ἤκουσα, ἀλλ' ἤκουσα θετικῶς — ἀποτελέσματα τῶν νεύρων, θὰ εἴπης... πλὴν ἀδιάφορον! — ἤκουσα φωνήν, ἥτις ἀσθενέστατα ἐψιθύριζεν: Ἰάκωβος Λερμινιέ!...

• Ἐφρικίασα καθ' ὅλον τὸ σῶμα καὶ ψυχρὸς ἰδρῶς μὲ περιέβρεξε, χωρὶς νὰ ἤξεύρω τὴν αἰτίαν.

• Ἐντὸς δευτερολέπτου ἐντελῶς ἀφυπνισθεὶς, ἤμην ὄρθιος, εἶχον ἀνάψῃ κηρίον καὶ ἀνεγίνωσκον αὐθις τὴν ἐκ Βάδης ἐπιστολήν... Πῶς δὲν εἶχον ἐννοήσῃ τὴν ὑπογραφὴν εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς;... Καὶ ὅμως ἦτο σαφεστάτη!

• Ὁ Λερμινιέ ἦτο εὐγενέστατος, περιποιητικὸς, ἀλλ' ὀλίγον τρελλὸς νέος, τὸν ὅποτον εἶχον ἀγαπήσει πολὺ, ὅτε ἤμεθα πολὺ νέοι, ἀκολουθῶν δ' ἐπὶ χρόνον ἀρκετὸν δὲν εἶδον καὶ τὸν ὅποτον ἐπανεῦρον εἰς τὰς ἀτραποὺς ἐκείνας τοῦ βίου, εἰς τὰς ὁποίας θλίβομεν ἀλλήλων ταχέως τὰς

χεῖρας καὶ ἀνταλλάσσομεν συγκινητικὰ τινα «ἐνθυμεῖσαι»; εἶτα δ' ἀποχωρίζομεθα ἐπὶ ἔτη.

• Ὁ καὺμένος ὁ Ἰάκωβος!... Οὕτως ἐκαλοῦμεν αὐτὸν πάντοτε εἰς τὴν Σχολὴν τοῦ Ἀγίου Κύρου...

• Παρετήρησα τὸ ὠρολόγιον· εἶχε παρέλθει τὸ μεσονύκτιον, ἐπομένως οὐδὲν ἠδυνάμην νὰ πράξω, ἀλλ' ἄμα τῇ πρωτῇ... Παραχρῆμα ὅμως ἔγραψα ἐξηγητικὴν ἐπιστολήν, δι' ἧς ἐξήτην παρ' αὐτοῦ συγγνώμην, ἔθεσα ἐν αὐτῇ τὰ αἰτηθέντα χρήματα καὶ τὴν ἐσφράγισα... Ἐνῶ δ' ἔπραττον ταῦτα, ἐπανήρχετο εἰς τὴν μνήμην μου ἡ φωνή, τὴν ὁποῖαν πρὸ μικροῦ εἶχον ἀκούσει. Ὁμοιάζεν ἀκριβῶς πρὸς τὴν φωνὴν τοῦ Ἰακώβου, ὁσάκις ἦτο βιαίως συγκινημένος.

• Ὅποσον παράδοξος εἶναι ἡ ἐργασία τῆς μνήμης ἐν τῷ ἔγκεφάλῳ ἡμῶν! ἔλεγον κατ' ἐμαυτόν, καὶ πῶς ἠδυνήθην νὰ ἐπανεῦρω, μάλιστα δὲ καθ' ὕπνον, τὸ ὄνομα καὶ τὴν φωνὴν τοῦ καὺμένου τοῦ Ἰακώβου;

• Ἀκολουθῶν, κατεκλίθην ἐκ νέου εὐχαριστημένος καὶ ἡσυχος, χωρὶς νὰ ἐνθυμηθῶ πλέον τὴν φωνὴν ἐν τῷ σκότει τοῦ σιωπηροῦ κοιτῶνός μου.

• Ὅχι, δὲν τὴν ἐνεθυμήθην πλέον... μέχρι τῆς στιγμῆς, καθ' ἣν, τῇ ἐπαύριον, ἔλαβον τηλεγράφημα ἐκ Βάδης ἀναγγέλλον μοι, ὅτι ἡ συστημένη ἐπιστολή μου ἐπεστράφη εἰς τὸ ταχυδρομεῖον, ὅπως μοὶ ἀποδοθῇ...

• Ὁ δυστυχὴς Ἰάκωβος εἶχεν αὐτοχειριασθῇ τὸ προπαραλθὸν μεσονύκτιον, καθ' ἣν στιγμὴν ἡ κανδήλα μου ἐσβύνετο μὲ ξηρὸν κτύπον... ὁμοιάζοντα πρὸς τὸν τῆς ὕφους μὲνης σφύρας πιστολίου... *

• Ὁ Βρινιὰκ ἔβηξεν ὀλίγον, ὅπως καταστήσῃ καθαρὰν τὴν φωνὴν του καὶ προσέθετο μ' ἐλαφρὸν θλιβερώτατον μειδίαμα: «Ἀπαιτῶ ἀπολύτως νὰ μάθῃ ὁ υἱός μου νὰ καθαρογράψῃ» Δμλ.

ΥΓΙΕΙΝΗ

Ὁ ἄνθρωπος ἀπορροφᾷ τὸ ὀξυγόνον τοῦ ἀέρος διὰ ν' ἀποβάλλῃ διὰ τῆς ἐκπνοῆς ἀνθρακικὸν ὀξύ, τὸ ὅποτον ὅμως διὰ νὰ σχηματισθῇ προσλαμβάνει ἐκ τοῦ ὁργανισμοῦ τοῦ ἀνθρώπου τὴν ἀναγκαίαν ποσότητα τοῦ ἀνθρακος. Τοῦτο εἶνε ἀπώλεια τὴν ὁποῖαν ὁ ἄνθρωπος πρέπει ν' ἀντικαταστήσῃ. Ἀλλ' ἡ ἀπώλεια αὕτη οὐδ' ἡ μόνη οὐδ' ἡ σπουδαιότερα εἶναι, καθόσον ὁ ἄνθρωπος ὑφίσταται ἀπωλείας διὰ τῆς ἐκκρίσεως τῶν οὕρων, διὰ τῆς ἀποπνοίας τῶν πνευμάτων, διὰ τῶν κενώσεων τῶν κοπρόνων καὶ διὰ τοῦ ἰδρώτος.

Ἄν αἱ τοιαῦται ἀπώλειαι δὲν ἀντικαθίσταντο, ὁ ἄνθρωπος ταχέως θὰ κατηναλίσκετο καὶ θ' ἀπέθνησκε βεβαίως. Διὰ τῶν τροφῶν ὅμως ἀντικαθίσταται πᾶσα ἀπώλεια.

Πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν ἀπωλειῶν ἀνάγκη αἱ τροφαὶ νὰ περιέχωσι ποσότητά τινα οὐσιῶν ἐξ ἐκείνων, ἐξ ὧν τὸ σῶμα ἡμῶν εἶνε κατεσκευασμένον. Πρέπει πρὸς τοῦτοις ἡ τροφή νὰ συντηρῇ τὴν ζωικὴν θερμότητα καὶ νὰ ἐπαρκῇ εἰς τὴν μυϊκὴν ἐργασίαν. Πρέπει τέλος ἡ τροφή νὰ ἦναι ἱκανὴ πρὸς αὐξήσιν τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος.

Εἰς τὰ προσεχῆ λοιπὸν φύλλα θὰ ὑποδείξωμεν ποταίαι κατὰλληλοι διὰ τὸν ἄνθρωπον τροφαί, καὶ ποιοὶ οἱ ὑγιεινοὶ κανόνες διὰ τὴν χρῆσιν αὐτῶν. Δρ

ΓΡΑΜΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΟΝ

Κυρίαν Ταρὰ Ν. Καγκάδη καὶ κκ Δημ. Ρούφην. Διον Ν. Φιλιδῶν, Α. Ι. Κίνιον καὶ Ν. Κάγκαν. Συνδρομαὶ ὡμῶν ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. — κ. Στ. Π. Χαλκωματῶν. Ἐλήφθησαν — κ. Κων. Ι. Βασιλείου. Ἀπεστάλησαν. Φροντίσας. — κ. Γ. Κυδωνῶν. Ἐνεγράφησαν καὶ οἱ ἐπτά, πρὸς οὓς ἀπεστάλη τὸ φύλλον ἀπὸ τοῦ ἀριθ. 556. Χρήματα ἐλήφθησαν. Ἀποδείξεις ἀπεστάλησαν. — κ. Γ. Κωτσάκη. Ἐλήφθη ἀντίτιμον. Ἀπομνημονευμάτων. — κ. Α. Σωτηρόπουλον. Ἐλήφθη ἀντίτιμον. Ἀπομνημονευμάτων. Φύλλα ἀπεστάλησαν.